

Tavşan, bir çam ağacının tepesinde uyumaya çalışıyordu.
Öğle saatinde uyumak çok hoşuna gidiyordu.
Tosbağa da az ilerideki evinde mışıl mışıl uyku çekiyordu.

Tavşan kendi kendine mırıldandı:

The Rabbit was trying to sleep at the top of a pine tree. He loved napping at noon. Meanwhile, the Tortoise was sleeping soundly in his cozy house not far away.

The Rabbit muttered to himself:

– Oh, how nicely he sleeps in his home! He never says, Let's build a house for my brother too, so his back can rest on a soft bed...

Oh oh! Evinde ne güzel uyuyor!
Hiç demiyor, şu kardeşime de
bir ev yapalım, onun da sırtı
yumuşak yatak görsün...

Kafasını kaşıyan Tavşan, arkadaşına haksızlık ettiğini düşündü. Tosbağa onu evine davet etmiş, "Gel birlikte yaşayalım" demişti. Ama Tavşan kabul etmemişti,

"Ben yükseklerde yaşamayı seviyorum" demişti.

Tavşan, bunları düşünürken ağaçta kendine yer edinmeye çalışıyordu. Önce sırtını ağacın gövdesine dayadı, ayaklarını dala doğru uzattı. Ama rahat edemedi. Sonra yönünü değiştirdi. Bu sefer dalın üzerine yattı, ayaklarını ağacın gövdesinden yukarı uzattı. **IIIH IH,** yine rahat edemedi.

Scratching his head, the Rabbit thought he had been unfair to his friend. The Tortoise had invited him to his home, and said:

– Come, let's live together.

But the Rabbit had refused, and said:

– I like living high up.

As he thought about all this, he was trying to make himself comfortable in the tree. First, he leaned his back against the tree trunk and stretched his legs towards a branch. But he couldn't get comfortable. Then, he changed his position. This time, he lay on the branch and stretched his legs up against the tree trunk. Uh-uh! He didn't comfortable.

Mızızlandı:

"Offf olmuyor işte, olmuyor!
Bir sırtım ağrıyor, bir kafam.
Nasıl yapsam acaba?"

Derken aklına dalın ucuna gitmek geldi. İnce dallar onu beşik gibi sallar, o da mis gibi uykuya dalabilirdi. Dalın ucuna doğru yavaşça ilerledi.

İlerledi, ilerledi... Ama ince dallar onu taşıyamadı, aşağıya doğru eğildiler, Tavşan da onlarla birlikte eğildi. Veee dengesini kaybederek pat diye yere düştü. Çığlık çığlığa bağırmaya başladı:

**Aaah! Uuufff! Beliiim! Ayağım!
Kafaaam! Kuyruğuum!
Kulaklarım! Bıyıklarım!
Göz kapaklarım!**

He grumbled:

– Ugh, it's just not working, not at all! My back hurts, my head hurts. What should I do?

Then, he thought of going to the end of the branch. The thin branches would rock him like a cradle, and he could drift off into a sweet sleep. He slowly moved toward the end of the branch.

He moved forward and forward. But the thin branches couldn't hold his weight. They bent downward, and the Rabbit bent along with them. And then losing his balance he fell straight to the ground with a thud! He started screaming at the top of his lungs:

– Ouch! Oh! My baaack! My leeeeg! My heaaad! My taaaail! My eeears! My whiskieers! My eyeliids!

Vücudunu yokladı. Sadece kafasında küçük bir şişlik vardı. Bunu fark eder etmez daha da yüksek tonda bağırdı. Amacı sesini Tosbağa'ya duyurmaktı.

**– Kafam gittiii! Oy kafaaam!
Tosbaaaaa! Tosbaaaaaaaa!**

Tosbağa uykunun en derin yerindeydi. Rüyasında sanki biri ona sesleniyordu.

Tavşan susmak bilmiyordu:

**Tosbaaaaaa!
Canım Tosbaaaaa!
Gülüm Tosbaaaaa!
Çabuk yetiiiş!**

AAAHHH!

The Rabbit checked his body. He only had a small bump on his head. As soon as he noticed it, he started shouting even louder. His goal was to make sure the Tortoise could hear him.

– My heaaaad is goooone! Oh no, my heaaaad! Tortoooooise! Tortoooooise!

The Tortoise was in the deepest part of his sleep. In his dream, it felt like someone was calling him.

But the Rabbit wouldn't stop shouting:

– Tortoooooise! My dear Tortoooooise! My sweet Tortoooooise! Hurry up and come!

Tosbağa gözlerini açtı. Ses gerçektir, rüya değildi.
Ve bağırarak en sevdiği arkadaşı, can yoldaşı Tavşan'dı.
Yerinden hızla doğruldu, kapıya fırladı ve
uyku sersemliğiyle dışarı çıkıp koşturaya başladı.
Bir o yana gitti bir bu yana. O sırada Tavşan:

**– Yahu buradayım buradaaaaa!
Nereye gidiyorsun?**

Tosbağa, duyduğu sesle aniden durdu ve arkasına baktı.
Tavşan işte orada, ağacın altında oturuyordu.
Koşarak yanına geldi.

The Tortoise opened his eyes. The voice was real it wasn't a dream! And the one shouting was his dearest friend, his companion the Rabbit! He quickly got up, rushed to the door, and ran outside in a sleepy daze. He ran this way and that, looking for his friend. Meanwhile the Rabbit called out:

– Hey, I'm over here! Where are you going?

Hearing his friend's voice, the Tortoise suddenly stopped and turned around. There, right under the tree, sat Rabbit. He hurried over to him.